

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauina[m] Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De diuersis rescriptis, & pragmaticis Sanctionibus. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli de Castro Prima super Codice.

- a** Secus in exco-
municacione. Adde glo.
& Docto. in c. dile-
ctus. el. j. de praecri-
& diffus. per Fel. in
c. si. de excep.
b Duret perpetuo.
A: compromissum
finiatur morte alie-
rius compromitten-
tium vide tex. & ibi
Abb. in ca. ex parte.
de arbi. in v. no. l. die
proferre. in s. j. & l.
sed interpellatus. ff.
de arbi.
c Sunt perpetua. Ad-
de c. j. & h. xxv. q. ij.
Car. in c. per tuas. in
h. q. de ma. & obe.

fula derogatoriā seq. vt dixi in l. humanum.
s. de legib. quod declara vt ibi dixi. Item in
secundo casu quādo lex precedēs cui noua
contrariatur esset facta in priuilegium ali-
cuius personae: pone casum in l. ij. ff. de iud.
in s. legatis. nam in priuilegiū legationis &
legatorum disponit lilla q. legatus in loco
delegationis non possit conueniri durante
legatione, ratione originis quā habet, vel ra-
tione cōtractus ante legationē ibi celebra-
tione talis lex & tale priuilegiū non tolli-
tur per aliās l. disponentes quod in loco cō-
tractus possit quis conueniri, etiam si dicat
non obstante quocunque priuilegio: quia
debet intelligi de priuilegio non clauso in
iuris corpore, non de praedicto quod est
clausum. tex. est in l. haeres absens. in prin. ff. de iud. & in aut. qua
in prouincia. j. vbi de cri. agi opor. ibi dum dicit quocunque priu-
ilegio nō obstāte oportet ergo q. in tali lege derogāte dicatur nō
obstāte: quocūq. priuilegio etiam clauso in iuris corpore: aliās
istud non tolleretur. Sed cōtra. q. imō tollat per gñale: vt in Cle.
eos. in fi. de sepul. & de sen. excō. c. alma. in fi. lib. vj. Sol. verū est
q. gñalis clauula nō obstātibz quibuscūq. priuilegijs appōita
in aliqua l. noua sufficit ad tollendū priuilegia singulariū perso-
narū nō clausa in iuris corpore: quā tñ nō tolleret per l. nouā eis
cōtrariā, si talē clausulā nō haberēt: vt suprà in secūda cōstitutio
ne. C. l. vnica. s. si quā verō pragmaticā: & ibi tetigi. Ex praedi-
ctis recollige q. aliquādo l. cōtrariā l. praecedēti. aliquādo cōtra-
riatur priuilegijs praecedētibz, seu rescriptis, aliquādo rescriptū
seu priuilegiū cōtrariā legi praecedēti: & in his quid iuris sit su-
pra dixi. aliquādo verō vnū rescriptū vel priuilegiū cōtrariatur
alteri eidem, vel diuerso concessō, & tūc oportet q. de illo expref-
sam mentionē faciat. aliās ipsum nō tollit: vt in c. veniēs. de resc.
& no. xviij. dist. c. qm. quidē. & per gl. in c. j. extra de rescri. Dicit
etiā hic Cy. q. si cōtraximus adinuicē, & tu pmisisti cū iuramē-
to nō impetrare super hoc aliquod rescriptū: si impetras, nō va-
let nisi de tali pacto vel iuramēto facias mentionē: quia nō est
verisimile quod princeps cōcessisset, si de hoc esset facta mētio,
ne detur materia veniēdi cōtra propriū iuramentū: sed si faceret
mentionē, valeret. nec esset per iurur secundū quosdā: quod pōt
procedere in rescripto cōcessō per Papā, qui pōt dispēiare super
iuramēto: & ipsum remittere: secus in principe seculari, qui hoc
nō pōt: nō sit de foro suo: vnde bene valebit rescriptū: sed erit
per iurur: quia hoc non reddit eum inhabilem ad impetrandum,
sicut cum quis iurat nō facere testamentū, & postea facit: vt no.
a Inn. in c. dilectus. de praeben. secus in excoicatione, quā reddat
aliquem inhabilem ad impetrandum: vt in c. j. de rescript. lib. vj.
Ex quibus omnibus patet intellectus ad vnam magnam distin-
ctionem quam ponit hic Cy. satis subtilius quā ipse loquatur.

De diuersis rescriptis, & pragmaticis San- ctionibus. Rubrica.

Hoc est nomen generale. Sequens autem est speciale de illis
quae conceduntur cum concilijs procerum: id est in sacro consi-
torio principis. quaedā enim conceduntur a solo principe, abiq.
eo q. deliberetur in consistorio, vltimum verbum sanctionibus,
importat id quod procedit ex metu principis secundum Cy. vel
dic de differentia istorum nominum: vt plenē not. xxv. q. ij. in c.
rescripta.

LEX I.

Ilibellum. Si supplicat principi p. duos
in cā cōi super delegatione iu-
dicis: licet sequat delegatio & rescriptū referēs se
ad personā vnus tñ: censet noīe vtriusq. concess-
um. h. d. notabiliter. dicit dubiū faciebat. l. j. s. vt li.
pē. vbi nō inspicit tps supplicatiōis porrectae, sed
tps cōcessiōis & signaturae. Itē videbat nō inspicit tps supplica-
tiōis, sed tenor rescripti, q. erat cōceptus in personā vnus. Itē fa-
ciebat dubiū id quod no. Inn. in c. sup. literis. extra eo. ti. de refer.
vbi dicit q. nō inspicit tenor petitionis, sed tenor cōcessiōis: pñt
am peti multa, & concedi pauca. Breuiter dic q. est spale in casu

huius l. ppter tria, s. q. rescriptū erat de iustitia: & nō de gratia: &
q. parū erat pjudiciale, s. delegatio iudicis: & q. cōcessum i casu
cōi. & quodcūq. istorū deficeret: secus esset in cōtrarijs: vnde in
gratiosis nō prodesset nisi ei in quē verba cōcessiōis dirigeren-
tur: quia maioris sunt praedicti. Et etiam quartū: quia supplica-
tio fuit cōiter porrecta: si autē per vnū solū, illi soli pdesset se-
cundū Cy. licet Pet. contra. sed forte verius loquitur Pe. sicut in
libello appellatorio porrecto in casu cōi per vnū ex socijs: quia
prodest alteri: vt j. si vnus ex plu. ap. l. vnica. facit l. si duobus. ff.
de tut. & rat. distr.

- a** Rescriptum delegationis principis dicitur emanare à iuris communis obseruantia,
& dicitur de iustitia.
Si aduersarius impetravit aliud rescriptum, & primus negligenter infra annum presen-
tare suum, secundum rescriptum assumit postea vires.
b Morte principis delegantis re integra: vel etiam delegati re integra, vel non, expirat
rescriptum: nisi esset concessum contemplatione dignitatis, & etiam si sublata actio-
ne expiret.
Compromissum factum in arbitros iuris durat perpetuo: quousque uiuant arbitri, si
causarum arbitris non fuit cepta: & quid si fuit cepta?
c Rescripta de gratia, ut priuilegia, de sui natura sunt perpetua, & quando non sunt
perpetua?

LEX II.

Also Rescripto de iustitia sunt perpetua: nisi in
eis apponatur certum tēpus. h. d. j. Not. tex.
ibi dum dicit. [cum ea quae ad ius rescribuntur.] secū-
dum Bal. pro eo quod cōiter dicunt gl. & Doc. q. rescri-
ptum delegationis principis dicitur emanare à iuris cōis obser-
uantia: & dicitur de iustitia: nam hoc sumitur ex isto text. quem
intellige qñ per aduersariū nō foret aliud rescriptū ipetratū ad
uerius iudicē: aliās licet illud nō valeret in effectū, si nō faceret
mētionē de primo. si tamē primus impetrās negligenter per an-
num praesentare suum, perderet vigorē: & secundū rescriptū as-
sumeret vires: quia non erat ipso iure nullum: & iste est casus in
c. plerunque. & in c. si autem. extra eodem titu. j. Item intellige
rebus in eodē statu durantibus. nam si princeps delegās morere
tur re integra, vel etiā delegatus re integra: vel nō integra, expira-
ret rescriptū: nisi ei esset cōcessum contemplatione dignitatis: vt in
c. qm. abbas. de offi. delega. Item intellige durante actiōne: sed ea
sublata per rescriptū: expirat rescriptū: quia nō potest stare acces-
sorium line principali secundū Doct. Pe. verō dicit contrarium
q. duret viuēte delegato: licet actio sit extincta: nam adhuc corā
eo pōt agi de facto: & habebit iurisdiccionē in absoluendo reum
& istud facit secundū Bald. q. cōpromissum factum in arbitros
iuris duret perpetuo: quousq. uiuant arbitri, si causa coram eis
non fuit cepta. Sed si cepta fuisset: tunc per lapsum temporis
instantiae, sicut perimitur instantia, ita & cōpromissum: nec pos-
set iteratō coram eodem litigari, nisi de nouo cōpromitteretur,
vel nisi de communi cōsensu: quia eo ipso non videtur: de nouo
recompromittere: ad quod vide quod nota. in l. item si vnus. s. si
multo post. ff. de arbi. j. Rescripta verō de gratia, vt priuilegia:
similiter de iuri natura sunt perpetua: siue concedantur à princi-
pe, siue ab inferiore: vt in c. decet. de regu. iur. lib. vj. & ibi not. in
glo. nisi propter abuium perderentur vel ex eo q. incipiāt infer-
re magnum grauamen quod non inferebant à princi. vt in c. sug-
gestum. de deci. vel nisi priuilegiatus negligenter vti per xxx. an.
an. vt in c. praecedentibus. de priuileg. & aliquando, l. per x. vt in
l. j. ff. de iur. immu. vel nisi priuilegiatus renuntiet priuilegio ex-
pressē, vel tacitē, faciendo actum contrarium priuilegio, vt in c.
cum omnes. de constit. & de iure domini impetran. l. j. & ij. hoc
tamen quando habebat causam momentaneam. secus si succel-
suam & iterabilem: vt in l. voluntariae, & quod ibi nota. infra de
excu. tut.

- a** Sumptum debet fieri de originali cum auctoritate iudicis, & parte citata: non autē
de alio sumpto, & qualiter fiat? m. 4.
b Originale scriptum qualiter cognoscatur?

LEX III.

Ancimus Originalia rescripta sunt illa quae
fidē faciūt in iudicijs, non autē sum-
ptum vel exemplum de eis. h. d. secundū vnam lectu-
tunc ista l. habet multas cōcordantias. nam multa iura
dicunt quod sumptum vel exemplum non facit fidem: vt in l. ij.
ff. de fide iustu. nisi sit sumptū cum auctoritate iudicis, & citata
parte

